

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เด็กและเยาวชนเป็นผู้สืบทอดภารกิจในการทำนุบำรุงประเทศต่อจากผู้ใหญ่ จึงต้องเตรียมเด็กและเยาวชนให้พร้อมเพื่อรับหน้าที่สำคัญดังกล่าว แต่เด็กและเยาวชนมีมาก การจะให้ทุกคนประพฤติดีเสมอเหมือนกันหมดย่อมเป็นไปได้ โดยเฉพาะเด็กและเยาวชนเป็นผู้ร่างกายจิตใจต่างจากผู้ใหญ่ยังหย่อนสติปัญญาความรับผิดชอบ และประสบการณ์ บางครั้งสภาพครอบครัวและสังคมก็บีบบังคับให้เขาเหล่านั้นรู้สึกขาดที่พึ่งและขาดกำลังใจ สิ่งเหล่านี้ล้วนมีส่วนชักจูงให้เด็กและเยาวชนหลงไปกระทำผิดได้ง่าย ซึ่งนับเป็นอันตรายต่อสังคมและประเทศชาติที่ทุกฝ่ายจะต้องช่วยกันหาทางแก้ไข (ประมาณ ชันชื้อ, 2539: 2)

เด็กและเยาวชนในวันนี้คือผู้ใหญ่ในวันหน้า การอบรมดูแลที่ดีจะมีผลให้เด็กและเยาวชนเป็นผู้ใหญ่ที่ดีในอนาคต วัยแห่งการเป็นเด็กและเยาวชนเป็นวัยแห่งพื้นฐาน และเป็นหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิตอย่างแท้จริง ดังนั้นครอบครัวหรือผู้ปกครองจึงต้องมีหน้าที่อันสำคัญที่จะประคับประคองส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนเดินไปในทิศทางที่ถูกต้อง แต่ครอบครัวที่มีปัญหาไม่อาจทำหน้าที่ดังกล่าวได้ จึงเป็นหน้าที่ของสังคมที่จะต้องช่วยประคับประคองให้คำแนะนำตลอดจนชี้แนะในสิ่งที่ควรแก่เด็กเหล่านั้นแทน ทั้งนี้ เพื่อให้เด็กและเยาวชนเดินไปในทางที่ถูกต้อง อันจะเป็นผลดีต่อสังคมและส่วนรวม (ภูเกียรติ สุนทรบุระ, 2539: 6)

จากคำกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่า ได้ให้ความสำคัญอย่างมากต่อเด็กและเยาวชน โดยเล็งเห็นว่า เด็กและเยาวชนเป็นกำลังสำคัญอย่างยิ่ง ในการพัฒนาประเทศชาติสืบต่อไปในอนาคตอันใกล้ นี้ อย่างไรก็ตามในปัจจุบันได้ปรากฏเหตุการณ์รุนแรงจกการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนเกิดขึ้นอยู่เป็นประจำดังจะเห็นได้จากข่าวในหน้าหนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ วิทยุ สิ่งพิมพ์ สื่อมวลชนต่างๆ ตัวอย่างเช่น การทำร้ายร่างกายบุพการี ฆ่าคนตาย ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ ดิดยาเสพติด ฯลฯ และนับวันจะยิ่งมากและทวีความรุนแรงเพิ่มขึ้นทุกขณะ จนเป็นปัญหาลังคมที่สำคัญปัญหาหนึ่งซึ่งก่อให้เกิดผลเสียหายต่อประเทศชาติทั้งทางเศรษฐกิจและสังคมที่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องจะต้องรีบหาทางป้องกัน และหามาตรการในการแก้ไขปัญหาคารกระทำผิดของเด็กและเยาวชนเหล่านั้นให้เป็นที่ไปอย่างเหมาะสม เพราะผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต่างก็ตระหนักดีว่า เด็กและ

เยาวชนทั้งหลาย จะเป็นผู้เข้ามารับการกระทำในทางสังคมแทนผู้ใหญ่รุ่นปัจจุบันในวันข้างหน้า ทั้งนี้เด็กและเยาวชนที่กระทำผิดอาจกระทำไปด้วยการรู้เท่าไม่ถึงการณ์ มีปัญหาทางอารมณ์และการปรับตัว ขาดการขังคิดให้รอบคอบก่อนที่จะกระทำผิด หรือเป็นเพราะสภาพแวดล้อม ฯลฯ จึงเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปในปัจจุบันว่า ความผิดของเด็กและเยาวชนกระทำนั้น แตกต่างกับที่ผู้ใหญ่กระทำผิดทั้งในแง่ของเจตนาและการกระทำ และจากสถิติจำนวนเด็กและเยาวชนที่ถูกจับกุมส่งสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนทั่วประเทศ ปี พ.ศ.2535-2539 มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 จำนวนเด็กและเยาวชนที่ถูกจับกุมส่งสถานพินิจฯ ทั่วประเทศ ปี พ.ศ.2535-2539

ปี (พ.ศ.)	จำนวน
2535	8,948
2536	10,061
2537	11,345
2538	20,422
2539	23,591

ที่มา : ฝ่ายวิชาการ สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง

เมื่อพิจารณาการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนที่ผ่านมาพบว่าเด็กและเยาวชนในปัจจุบันมีแนวโน้มที่จะกระทำผิดกฎหมายมากขึ้นเป็นลำดับทุก ๆ ปีที่ผ่านมา ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ให้ความสำคัญในการพยายามทำความเข้าใจศึกษาค้นคว้าและวิจัยว่า อะไรเป็นปัจจัยที่แท้จริงและสำคัญ ทำให้เด็กและเยาวชนวัยรุ่นมีพฤติกรรมเสื่อมเสียและเบี่ยงเบนไปกระทำผิดเช่นนี้ ทั้งนี้เนื่องจากประเทศไทยกำลังอยู่ในช่วงของการเปลี่ยนแปลงและรับวัฒนธรรมใหม่ ๆ เข้ามาอย่างมากมาย ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อเด็กและเยาวชนได้โดยตรง อีกทั้งการแก้ไขการกระทำผิดในเด็กและเยาวชนนั้นเป็นการแก้ไขพฤติกรรมการกระทำผิดในระยะเริ่มต้น ถ้าแก้ไขไม่ได้เสียแล้ว การกระทำผิดของเด็กและเยาวชนนั้นก็จะเป็นการฟักตัวของอาชญากรรมที่รุนแรงเพิ่มขึ้นตามลำดับนั่นเอง และการแก้ไขนี้จะต้องแก้ไขให้ตรงจุด ตรงสาเหตุหรือที่มาแห่งปัญหานั้น มิใช่แก้ที่ปลายเหตุ จึงจะบังเกิดผลดีในทางปฏิบัติอย่างแท้จริง สำหรับสาเหตุการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนนี้ มีนักวิชาการหลายท่านให้ความสนใจศึกษาและอธิบายตามแนวทัศนะของตน ไว้ดังนี้คือ

ตามความคิดเห็นของ Mussen , Conger and Kagan (อ้างถึงใน สืบศักดิ์ วิยานนท์, 2516: 2) วัยรุ่นเป็นระยะที่สำคัญมากในพัฒนาการของมนุษย์เกิดความเปลี่ยนแปลงทั้งด้านร่าง

กายและจิตใจ เป็นวัยที่มีปัญหาทางอารมณ์และการปรับตัว มีอารมณ์รุนแรงตัดสินใจรวดเร็ว ขาดความยับยั้งชั่งใจหรือชอบเสียดายก่อนมีปัญหาในเรื่องเพศ ต้องการเป็นอิสระและเป็นตัวของตัวเอง มักมีความขัดแย้งกับผู้ใหญ่ทางด้านวัฒนธรรม ค่านิยม ทักษะ และพฤติกรรม และเช่นเดียวกับ ตามความคิดเห็นของ Hurlock วัยรุ่นเป็นระยะวิกฤต (Crotocal Period) เป็นวัยแห่งการปรับตัว และมีปัญหาที่มีความเครียดทางอารมณ์ เด็กมักประสบกับความผิดหวัง เนื่องจากเด็กมีอารมณ์วู่วาม ตัดสินใจหุนหันพลันแล่น รวดเร็วและรุนแรง มีความทะเยอทะยานสูง โดยไม่คำนึงถึงความเป็นจริง

สำหรับนโยบายของรัฐบาลที่มีต่อการพัฒนางานศาลและกระทรวงยุติธรรม ซึ่งมีส่วนที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับเด็กและเยาวชน ได้แก่ ส่งเสริมการพัฒนาการพิทักษ์คุ้มครองสิทธิและสวัสดิภาพ เด็กและเยาวชนและผู้กระทำผิด แก้ไขปัญหาเด็กและเยาวชนถูกทำร้ายและหลงกระทำผิด อีกทั้งการปฏิรูปและพัฒนาการบำบัดแก้ไข ฟันฟู สงเคราะห์ และคุมประพฤติ เด็ก เยาวชนและผู้กระทำผิดอย่างจริงจังและต่อเนื่อง โดยจัดให้มีวิธีที่เหมาะสมในรูปแบบต่าง ๆ กัน ทั้งในด้านการฟื้นฟูสภาพร่างกายและจิตใจ เพื่อเสริมสร้างพัฒนาคุณภาพชีวิตและศักยภาพให้สามารถพึ่งตนเองได้อย่างภาคภูมิใจควบคู่กับการปลูกฝังทัศนคติที่ดีต่อสังคม ตลอดจนมีการติดตามประเมินผลสัมฤทธิ์อย่างเป็นรูปธรรม (กระทรวงยุติธรรม, 2541: 3-4) และจากนโยบายดังกล่าวทำให้ทราบถึงว่า เด็กและเยาวชนได้รับความดูแลเอาใจใส่อย่างยิ่งในการปกป้องและคุ้มครองสิทธิและสวัสดิภาพ โดยเฉพาะเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด ซึ่งถูกคุมประพฤตินาสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนต่าง ๆ จะต้องได้รับการปรับปรุงบุคลิกภาพและทัศนคติที่ดีเพื่อเตรียมตัวที่จะได้เข้ามาอยู่ร่วมในสังคมอย่างสงบสุขต่อไป

การ์ริสัน (Garrison, อ้างถึงใน สืบศักดิ์ วิทยานนท์, 2516: 4) ได้ให้หลักในการพิจารณาเด็กที่กระทำผิดกฎหมายคือจะต้องพิจารณาในแง่ต่าง ๆ เช่น สภาพร่างกาย อารมณ์ ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว การศึกษาหาความรู้ การคบเพื่อน การเข้าสังคม และการปรับตัวเข้ากับบุคคลอื่น โครงสร้างบุคลิกภาพของเด็กที่กระทำผิดกฎหมายมีผลมาจากการที่ไม่ได้รับการสนองความต้องการอย่างเพียงพอ เพราะขาดการยอมรับจากสังคม มีความสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนต่ำ และไม่ได้รับการยอมรับจากเพื่อนร่วมชั้น หรือจากเพื่อนบ้านในชุมชนที่เขาอยู่ความต้องการของเด็กที่กระทำผิดกฎหมาย มิได้แตกต่างจากเด็กปกติ เช่น ต้องการครอบครัวที่อบอุ่น ต้องการศึกษาล่าเรียน ต้องการไปโบสถ์และต้องการเพื่อน

จากแนวความคิดเห็นของนักวิชาการต่าง ๆ ดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาในเรื่องของปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนเหล่านั้น โดยเฉพาะผู้วิจัยได้มุ่งเน้นที่จะทำการศึกษาถึงเด็กและเยาวชนซึ่งถูกควบคุมอยู่ในสถานฝึกและ

อบรมเด็กและเยาวชนชาย(บ้านกรุณา) และสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนสตรีนร ซึ่งเป็นสถานฝึกและอบรมที่ทำหน้าที่บ่มนิสัยเด็กและเยาวชนชายเท่านั้น ให้กลับตัวประพฤติดี ใ้มีวิชาความรู้ ความสามารถ เพื่อที่จะไปประกอบอาชีพต่อไปเมื่อพ้นโทษแล้วและเป็นพลเมืองดีของชาติบ้านเมืองต่อไป อีกทั้งได้เล็งเห็นถึงความจำเป็นอย่างเร่งด่วนที่จะทำการศึกษาให้ทราบถึงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์โดยตรงที่แท้จริงกับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนในสถานฝึกและอบรม เพื่อเป็นแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาในอนาคตอันใกล้นี้เกี่ยวกับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนที่จะทวีความรุนแรงและเป็นปัญหาสังคมที่เรื้อรังให้บรรเทาและหมดสิ้นไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาถึงลักษณะการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน ในสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชาย (บ้านกรุณา) และสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนสตรีนร
2. เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่างๆ ได้แก่ ความรู้สึกผูกพันต่อบิดามารดา ความใกล้ชิดกับเพื่อนที่กระทำผิด ฐานะทางเศรษฐกิจ ลักษณะชุมชนที่อยู่อาศัย และอิทธิพลของสื่อมวลชน กับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

1.3.1 ขอบเขตเชิงเนื้อหา โดยมุ่งที่จะศึกษาให้ทราบถึงลักษณะการกระทำผิด และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน

1.3.2 ขอบเขตเชิงพื้นที่ ศึกษาจากเด็กและเยาวชนชาย ในสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชาย (บ้านกรุณา) และสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนสตรีนร โดยการสุ่มตัวอย่างจากประชากรเด็กและเยาวชนในสถานฝึกและอบรมดังกล่าวทั้งสอง จำนวน 150 คน และ 150 คน ตามลำดับรวมทั้งสิ้น 300 คน

1.3.3 ขอบเขตเชิงเวลา สำหรับช่วงเวลาที่ทำศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูล อยู่ระหว่างเดือน เมษายน 2541 ถึงเดือน มิถุนายน 2541

ผู้วิจัยจะไม่นำเรื่องของเจ้าหน้าที่ หรือการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ ในสถานฝึกและอบรมเข้ามาเกี่ยวข้องแต่อย่างใด ถึงแม้ว่าในการศึกษารั้งนี้จะได้ทราบถึงการดำเนินงานหรือการดำเนินชีวิตประจำวันของเจ้าหน้าที่ด้วยก็ตาม ทั้งนี้เพราะต้องการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนที่แท้จริง เพื่อให้เด็กและเยาวชนสามารถให้ข้อมูลอย่างอิสระโดยไม่ต้องเกรงกลัวว่า จะมีเจ้าหน้าที่มาเกี่ยวข้องแต่อย่างใด

1.4 คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

เด็ก หมายถึง บุคคลอายุเกินเจ็ดปีบริบูรณ์ แต่ไม่ยังไม่เกินสิบสี่ปีบริบูรณ์
 เยาวชน หมายถึง บุคคลอายุเกินสิบสี่ปีบริบูรณ์ แต่ยังไม่ถึงสิบแปดปีบริบูรณ์ และ
 ไม่ให้หมายความถึงบุคคลผู้ที่บรรลุนิติภาวะแล้วด้วยการสมรส

การกระทำผิด หมายถึง การกระทำความผิดทางอาญาที่กฎหมายบัญญัติว่าเป็นความผิด
 ประเภทความผิด หมายถึง การกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญาเฉพาะ ความ
 ผิดเกี่ยวกับชีวิตร่างกาย ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ ความผิดเกี่ยวกับเพศ ความผิดตามพระราชบัญญัติ
 ยาเสพติด พ.ศ. 2522

ความผิดเกี่ยวกับชีวิตร่างกาย หมายถึง ความผิดตามประมวลกฎหมายอาญาตาม
 มาตรา 288 ถึง มาตรา 300

ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ หมายถึง ความผิดตามประมวลกฎหมายอาญาตามมาตรา 334
 ถึง มาตรา 358

ความผิดเกี่ยวกับเพศ หมายถึง ความผิดตามประมวลกฎหมายอาญาตามมาตรา 282
 ถึง มาตรา 287

ความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติด พ.ศ. 2522 หมายถึง ความผิดฐานเสพยาเสพ
 ดิน ครอบครองยาเสพติด ครอบครองเพื่อจำหน่าย ความผิดฐานจำหน่ายยาเสพติดและความผิด
 อื่น ๆ

สถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนสิรินธร หมายถึง หน่วยงานของรัฐสังกัดกระทรวง
 ยุติธรรม ซึ่งทำหน้าที่รับผิดชอบจัดฝึกอบรมและพัฒนาเด็กและเยาวชนชายที่ต้องหาว่ากระทำ
 ความผิดอาญา หลังมีคำพิพากษาตามคำสั่งของศาลเยาวชนและครอบครัว เพื่อให้เด็กและเยาวชน
 เข้ารับการฝึกและอบรมตามระยะเวลาใด ระยะเวลาหนึ่งที่กำหนดไว้ ซึ่งตั้งอยู่ที่ หมู่ที่ 2 ต.คลองโยง
 กิ่ง อ.พุทธมณฑล จ.นครปฐม

สถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชาย (บ้านกรุณา) หมายถึง สถานฝึกและอบรมเด็ก
 และเยาวชนชาย ซึ่งทำหน้าที่รับผิดชอบฝึกอบรมและบำบัดแก้ไขฟื้นฟูเด็กและเยาวชนหลังจาก
 ศาลมีคำพิพากษา โดยจะฝึกและอบรมตามระยะเวลาที่กำหนดในคำพิพากษา ตั้งอยู่เลขที่ 187
 ถ.สรรพาวุธ แขวงบางนา เขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร

ความรู้สึกผูกพันต่อบิดามารดา หมายถึง ลักษณะความสัมพันธ์ภายในครอบครัว
 ระหว่างเด็กและเยาวชนต่อบิดามารดาที่มีความใกล้ชิด เชื่อฟัง รักใคร่นับถือ และเห็นถึงความ
 คาดหวังของบิดามารดา ตลอดจนรับเอามาเป็นแบบอย่างในการยึดถือปฏิบัติ ได้แก่ การพัก
 อาศัยอยู่กับบิดามารดา , สถานภาพภายในครอบครัวระหว่างบิดามารดา , ความสัมพันธ์ระหว่าง

บิดามารดา , ความรู้สึกของเด็กและเยาวชนเมื่อบิดามารดาทะเลาะหรือขัดแย้งกัน , การปรึกษาปัญหา , การแก้ไขปัญหา , ความรู้สึกเมื่อเด็กและเยาวชนถูกจับกุม และการเยี่ยมเด็กและเยาวชนขณะถูกควบคุม

ความใกล้ชิดกับเพื่อนที่กระทำผิด หมายถึง การที่เด็กและเยาวชนมีการเรียนรู้ โดยการมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนที่กระทำผิด และมีความแตกต่างในแง่ความถี่ ระยะเวลา ลำดับก่อน-หลัง และความเข้มข้นในความสัมพันธ์ จนเกิดมีการยึดถือการปฏิบัติละเมิดกฎหมาย ได้แก่ การมีเพื่อนกระทำผิด , การคบเพื่อนกระทำผิด , การกระทำผิดเพราะเพื่อนชักชวน , การกระทำเมื่อเพื่อนชักชวนให้กระทำผิด , เพื่อนสนิทเคยถูกจับกุม และการกระทำผิดร่วมกับเพื่อน

ฐานะทางเศรษฐกิจ หมายถึง ระดับรายได้รวมของครอบครัวเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด ความผิดต่อเดือนในขณะที่กระทำผิด แบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ

- ระดับต่ำ หมายถึง ครอบครัวที่มีรายได้ไม่เกิน 3,000 บาทต่อเดือน
- ระดับปานกลาง หมายถึง ครอบครัวที่มีรายได้ตั้งแต่ 3,001 – 10,000 บาทต่อเดือน
- ระดับสูง หมายถึง ครอบครัวที่มีรายได้มากกว่า 10,000 บาทขึ้นไป

ลักษณะชุมชนที่อยู่อาศัย หมายถึง บริเวณพื้นที่ซึ่งเป็นชุมชนที่เด็กและเยาวชนพักอาศัยอยู่ขณะกระทำผิด แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

- บริเวณแหล่งอาชญากรรมมาก หมายถึง พื้นที่ย่านสลัม ชุมชนแออัด อุตสาหกรรม โรงงาน ท่าเรือ สถานีรถไฟ ศูนย์การค้า บริเวณที่บ้านเรือนมีสภาพเสื่อมโทรม
- บริเวณแหล่งอาชญากรรมน้อย หมายถึง พื้นที่ซึ่งเป็นที่อยู่อาศัยของคนชั้นสูง คนชั้นกลาง เช่น หมู่บ้านจัดสรร แฟลต บ้านเช่า บ้านพักราชการ เขตพื้นที่ธุรกิจ บริษัท ห้างร้าน

อิทธิพลของสื่อมวลชน หมายถึง การเลียนแบบพฤติกรรมบางอย่างอันนำไปสู่การตัดสินใจกระทำผิด จากการรับชมข่าวสารจากสื่อมวลชน ได้แก่ วิทยุ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ หนังสือพิมพ์และวารสารต่าง ๆ

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึง ปัจจัยความรู้สึกรู้สึกผูกพันต่อบิดามารดา กับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน
2. ทำให้ทราบถึง ปัจจัยความใกล้ชิดกับเพื่อนที่กระทำผิด กับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน
3. ทำให้ทราบถึง ปัจจัยฐานะทางเศรษฐกิจ กับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน
4. ทำให้ทราบถึง ปัจจัยลักษณะชุมชนที่อยู่อาศัยกับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน
5. ทำให้ทราบถึง ปัจจัยอิทธิพลของสื่อมวลชน กับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน
6. นำความรู้ที่ได้ศึกษาวิจัยมาประยุกต์ใช้ เพื่อนำมาเป็นแนวทางป้องกันมิให้เด็กและเยาวชนกระทำผิดซ้ำ และมีให้เด็กและเยาวชนที่มีแนวโน้มจะกระทำผิดได้มีโอกาสกระทำผิด อันจะนำความสงบสุขมาสู่สังคม
7. เป็นประโยชน์ต่อผู้สนใจและเป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยต่อไป